

királyi adóügyi utmutató és ellenőrző hivatal hatáskörébe tartozik. Ebből a hatásköréből folyólag pedig nemcsak joga, de kötelessége is az ellenőrzés alkalmával észlelt adórövidítések eseteiben a megrövidített adóösszeg befizetésére az adózó felet kötelezni s evégből, ha az adórövidítést a külföldről behozott áruk után észleli, nem kell a vámhivatalhoz fordulnia, annál kevésbé, mert a vámhivatalnak az általános forgalmiadó kezelése körüli szerepe az adó kivetésével és beszedésével véget ér s annak helyesbitésére sem a törvény, sem a végrehajtási utasítás nem ad részére hatáskört.

Az adóügyi utmutató és ellenőrző hivatal tehát saját hatáskörében jogosan kötelezte panaszost az általa összezszerűség szempontjából különben sem kifogásolt, sőt az ellenőrzés alkalmával kifejezetten is helyesnek elismert adókülönbözet befizetésére; ezért a panasznak helyet adni nem lehetett.

Az adózó meghallgatása nélkül, az adóellenőr egyoldalú jelentése alapján forgalmiadó nem róható ki. (Közigazgatási Bíróság 3087/1923. P. szám.)

A panasszal megtámadott végzés az adóellenőrnek jegyzőkönyv felvétele és az adózó meghallgatása nélkül tett egyoldalú jelentése alapján hozott, tehát az adózó fél kifogásainak és észrevételeinek ismerete nélkül.

Mint hogy ez az eljárás a 130.000/1921. sz. pénzügyminiszteri végrehajtási utasítás 85. §-ának 4. bekezdésében foglalt rendelkezéseknek meg nem felel és az így hozott határozat az ügy érdemleges elsőfokú elbírálásának nem tekinthető: a felterjesztő hatóságot új, szabályszerű határozathozatalra kellett utasítani.

Szabálytalanul lerótt forgalmiadóbélyeget nemlétezőnek kell tekinteni. (Közigazgatási Bíróság 8865/1923. P. szám.)

A szabálytalanul lerótt bélyeget nemlétezőnek, a leróvást tehát ily esetben meg nem történnék kell tekinteni: az adóügyi utmutató és ellenőrző hivatal az 1921: XXXIX. t.-c. 63. §-ának harmadik bekezdése b) pontja értelmében, tehát jogosan járt el, amidőn a panaszos terhére háromszoros összegben felemelt forgalmiadót állapított meg, amellyel szemben a törvényes rendelkezések nem ismerésével való védekezést figyelembe venni nem lehetett.

A szabálytalanul lerótt és ennél fogva figyelembe nem vett bélyegjegyek értékét azonban az illetéki szabályoknál hasonló esetben követett joggyakorlatnak megfelelően, mint a kincstár javára tartozatlanul eső értékösszeget, a kiszabott felemelt forgalmiadóba be kellett számítani, illetve a kivetett adóösszeget ehhez képest le kellett szállítani.

A felemelt forgalmiadónak méltányosságból való leszállítása pedig az említett végrehajtási utasítás 93. §-ának második bekezdése értelmében nem a bíróság, hanem a pénzügyi hatóság hatáskörébe tartozik.

Fényüzési forgalmiadóvisszatérítés tárgyában döntésre végső fokon a pénzügyminisztérium illetékes. (Közigazgatási Bíróság 19.086/1923. P. szám.)

A Közigazgatási Bíróság hatásköre csak azoknak a jogvitas ügyeknek elbírálására terjed ki, amelyeket vagy az 1896. évi XXVI. t.-c., vagy